

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/357/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113209633
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5113209633.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci navrhovateľa: Mercedes-Benz Financial Services Slovakia, s.r.o., so sídlom Tuhovská 11, Bratislava, IČO: 35 728 116, právne zastúpený Mgr. Tomáš Čermák, advokát, so sídlom Y. L.. XA, J., proti odporcovi: I. T., nar. X.X.XXXX, trvale bytom E. XXX, štátny občan SR, zastúpená splnomocneným zástupcom JUDr. Milan Kmecík, nar. X.XX.XXXX, bytom G. XXXX/XX, X., o neúčinnosť dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu v Žiline zo dňa 19.2.2014 č.k. 17C/99/2013-83, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Odporkyňi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v Žiline rozsudkom zamietol žalobný návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal vyslovenia neúčinnosti právneho úkonu, a to dohody o vyporiadaní BSM, ktorú uzavrel dlžník navrhovateľa s odporcom dňa 21.9.2010, na základe ktorej sa odporca stal výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX pre kat. úz. E. (pozemok KNC parc. č. 440/1 o výmere 179 m2 zastavané plochy a nádvoria, KNC parc. č. 453/1 o výmere 301 m2 zastavané plochy a nádvoria, KNC parc. č. 453/3 o výmere 280 m2 zastavané plochy a nádvoria, stavby so súp. č. 388 postavené na KNC parc. č. 453/1 rodinný dom). Svoj návrh skutkovo odôvodňoval tým, že navrhovateľ uzatvoril s dlžníkom manželom odporcu dňa 1.12.2008 zmluvu o finančnom lízingu č. 11266-L a na základe uzavretej zmluvy financoval dlžníkovi nákup nového úžitkového automobilu Mercedes - Benz SPRINTER a dlžník sa zaviazal platiť pravidelné mesačné lízingové splátky. Dlžník sa dostal do omeškania s platením splátok a navrhovateľ zmluvu vypovedal a došlo k vyporiadaniu finančného lízingu a pohľadávka v sume 13.959,96 eur s prísl. bola priznaná rozsudkom rozhodcovského súdu zo dňa 29.11.2012 č.k. Rsp V-33/2012. Uzatvorením dohody o vyporiadaní BSM dňa 21.9.2010 dlžník učinil právny úkon, ktorým previedol časť svojho majetku na odporcu ako manželku. Zmenšením svojho majetku spôsobil ukrátenie uspokojenie navrhovateľovej pohľadávky, pretože podľa informácií išlo o dlžníkov najhodnotnejší majetok, bez ktorého je uspokojenie pohľadávky navrhovateľa ohrozené. Keďže uvedená dohoda bola uzavretá 21.9.2010 a vklad bol povolený v r. 2010, ide o právny úkon, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch (§ 42a ods. 2 Občianskeho zákonníka) a ktorý preto možno napadnúť odporovacou žalobou. V odôvodnení svojho rozhodnutia prvostupňový súd okrem iného na základe vykonaného dokazovania konštatoval, že je v konaní nesporné, že rozhodnutím č. k. 13C 71/2010-17 zo dňa 27.5.2010 (čl. 72) súd zrušil bezpodielové spoluvlastníctvo manželov I. T. a I. T. počas trvania manželstva, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 23.6.2010. Po jeho zrušení manželia uzavreli dohodu o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov dňa 22.7.2010 spolu s dodatkom

č. 1 zo dňa 20.9.2010 (čl.47,52) na základe ktorej z predmetu spoločného majetku manželov do výlučného vlastníctva manželky pripadli nehnuteľnosti zapísané v kat. úz. E. na LV č. XXXX a hnuťelné veci - zariadenie rodinného domu a do výlučného vlastníctva manžela pripadli majetkové práva iné nemajetkové hodnoty (obchodný podiel v spoločnosti MEMSO s.r.o., firma s obchodným menom I. T.). Rozhodnutím Správy katastra Žilina č. V 6742/10 zo dňa 21.9.2010 bol povolený vklad do katastra nehnuteľností na základe uzavretej dohody o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

Pri právnom posúdení veci okresný súd vychádzal z ust. § 42a ods. 1,2,3 Občianskeho zákonníka, ktoré ustanovenia v písomnom vyhotovení rozsudku odcitoval.

V záverečnej časti odôvodnenia písomného vyhotovenia rozsudku súdu prvého stupňa učinil právny výklad citovaných ustanovení zákona, pričom ho aplikoval na konkrétny prípad a v spojitosti s tým vyhodnotil vykonané dôkazy podľa § 132 a nasl. O.s.p., pričom konštatoval, že predpokladmi úspešného odporovania právneho úkonu dlžníka, ktoré musí veriteľ preukázať, sú: vymáhateľnosť pohľadávky voči dlžníkovi, skutočnosť, že konkrétny právny úkon dlžníka ukracuje uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa a preukázanie úmyslu dlžníka ukrátiť svojho veriteľa, ak v druhej strane odporovateľného právneho úkonu musí byť úmysel dlžníka odporovaným právnym úkonom ukrátiť veriteľa známy, teda že o ňom vedel alebo musel vedieť a v neposlednom rade skutočnosť, že právny úkon dlžník urobil v posledných troch rokoch, t.j.troch rokoch predchádzajúcich podaniu žaloby. Následne okresný súd odôvodňujúc rozsudok konštatoval, že v danom prípade, pre uplatnenie práva z odporovateľnosti bolo preto z tohto hľadiska významné to, že veriteľ má skutočne voči dlžníkovi pohľadávku, teda že je jeho veriteľom a nemusí ísť o vykonateľnú pohľadávku, pričom v tomto prípade pohľadávka bola veriteľovi priznaná vykonateľným rozhodnutím. Z hľadiska skutkového stavu bolo zistené, že vymáhateľná pohľadávka veriteľa za dlžné splátky vznikla pre neplatenie splátok za november, december 2010 a január a február 2011 a po vypovedaní zmluvy zo dňa 4.2.2011 v celkovej sume 13.959,96 eur priznaná vykonateľným rozhodnutím rozhodcovského súdu dňom 1.2.2013 a teda pohľadávka vznikla až po uzavretí predmetnej dohody o vyporiadaní zo dňa 22.7.2010 a jej dodatku dňa 20.9.2010. Ďalšou podmienkou je, že dlžníkovými právnymi úkonmi ukracujú uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa najmä vtedy, ak vedú k zmenšeniu majetku dlžníka a ak v dôsledku nich vzniknuté zmenšenie majetku má súčasne za následok, že veriteľ nemôže dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky z majetku dlžníka, pričom ak by nebolo týchto úkonov, mohol by svoju pohľadávku z majetku dlžníka uspokojiť. Bremono tvrdenia a dôkazné bremeno o tom, že dlžníkovými právnymi úkonmi ukracujú uspokojenie jeho pohľadávky nesie veriteľ. Navrhovateľ zisťoval majetkové pomery dlžníka a nedospel k tomu, že by mal akýkoľvek iný exekvovateľný majetok a predložiť správu exekútora (čl. 1), z ktorej je nepochybné, že dlžník (povinný) má vedené účty v D. a P., ktoré boli zablokované vydaním príkazov na začatie exekúcie a preverovaním vlastníctva hnuťelných vecí a nehnuteľností bolo zistené, že nie je vlastníkom žiadnych vecí (hnuťelné a nehnuteľné). Súd má zato, že v danom prípade k ukráteniu vymáhateľnej pohľadávky veriteľa teda nemôže dôjsť, ak vlastní na účte peniaze, z ktorých sa veriteľ môže uspokojiť. Skutočnosť, že navrhovateľ má voči dlžníkovi vymáhateľnú pohľadávku, ktorá je predmetom exekúcie, sama o sebe ešte nedokazuje úmysel dlžníka odporovaným právnym úkonom ukrátiť veriteľa. Ďalšou podmienkou je existencia úmyslu dlžníka ako aj druhej strany, resp. vedomosť druhej strany o tomto úmysle, pričom preukázanie úmyslu dlžníka, že mienil ukrátiť právnym úkonom svojho veriteľa nie je podmienkou odporovateľnosti vtedy, ak druhou stranou sú osoby blízke dlžníkovi (blízkou osobou je v danom prípade manžel). Úmysel dlžníka ukrátiť jeho veriteľa v tomto prípade zákon predpokladá a je na osobe dlžníkovi blízkej, aby preukázala opak, t.j. že úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa nemohla aj pri náležitej starostlivosti poznať. V danom prípade odporca preukazoval, že úmysel dlžníka ukrátiť odporovaným právnym úkonom veriteľa nemohol aj pri náležitej starostlivosti poznať, nakoľko v čase, kedy uzatvárali dohodu o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov dlžník riadne plnil svoje záväzky voči veriteľovi a ako manželka nevedela a ani nemohla vedieť, že následne z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu dlžník svoje záväzky prestane plniť, avšak nie z vlastného pričinenia, ale z objektívnych dôvodov. Vzhľadom na skutočnosť, že bezpodielové spoluvlastníctvo manželov zaniklo rozhodnutím súdu a bolo potrebné vyporiadať spoločný majetok, vykonala tento úkon s ohľadom na podnikateľské riziko dlžníka a v dobe odporovaného právneho úkonu objektívne vzaté nebol úmysel dlžníka ukrátiť veriteľa a táto skutočnosť nepochybné vyplýva až z následného oznámenia o ukončení a finančnom vysporiadaní zmluvy, ktorá bola vypovedaná až dňa 4.2.2011. Súd v danom prípade má zato, že boli naplnené podmienky ubránenia sa odporovacej žalobe vo vzťahu k odporcovi ako manželke, ktorá v dobe uzavretia odporovaného úkonu úmysel dlžníka ukrátiť týmto úkonom veriteľa nemohla poznať, nakoľko v čase uzavretia odporovaného úkonu veriteľ a ani dlžník nemal dlh. Dohoda

o vypořádání bezpodielového spoluvlastníctva týkajúca sa nehnuteľnosti predstavuje nadobúdaci titul a z tejto zmluvy vznikajú jej účastníkom práva a povinnosti k prechodu vlastníctva podľa nej ešte nedochádza, ten nastáva až vkladom vlastníckeho práva vykonaným na základe právoplatného rozhodnutia správy katastra o jeho povolení, teda ani v čase vkladového konania 21.9.2010 existencia vymáhateľnej pohľadávky medzi veriteľom a dlžníkom nebola. Súd preto dospel k záveru, že v konaní neboli preukázané podmienky pre ktoré možno úspešne odporovať právnomu úkonu stanovené v § 42a ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a z uvedeného dôvodu návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol. O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa podľa § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že odporca si právo na náhradu trov konania neuplatnil.

Proti rozsudku prvostupňového súdu podal v zákonnej lehote navrhovateľ odvolanie, v ktorom vytykal súdu prvého stupňa nesprávne právne posúdenie veci a podrobne sa vyjadril k otázke vymáhateľnej pohľadávky, k úmyslu dlžníka ukrátiť veriteľa, ako i k otázke vedomosti odporkyne o úmysle dlžníka. V ďalšej časti odvolania sa zaoberá odvolateľ nesprávnymi skutkovými zisteniami, arbitrárnosťou rozsudku a napokon vytyka nevykonanie navrhovaného dôkazu na preukázanie vedomosti odporkyne o úmysle dlžníka ukrátiť veriteľa. V záverečnej časti odvolania navrhuje preto, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že návrhu navrhovateľa v celom rozsahu vyhovie a prizná mu náhradu trov konania alebo aby rozsudok zrušil v celom rozsahu a vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie.

V písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhovateľa odporkyňa uviedla, že konajúci súd v náležitom rozsahu zistil skutkový stav, ako aj správne právne posúdil vec a poukázala najmä na tú skutočnosť, že v konaní dostatočne preukázala, že k zrušeniu bezpodielového spoluvlastníctva manželov a jeho následnému vypořádaniu nedošlo v úmysle ukrátiť uspokojenie navrhovateľovej pohľadávky, ale z dôvodu ochrany žalovanej pred rizikami z podnikateľskej činnosti jej manžela. Týmto preukázala, že nebola splnená jedna z obligatórnych hmotnoprávných podmienok pre odporovateľnosť právneho úkonu zo strany navrhovateľa. Navrhovala rozsudok okresného súdu v odvolacom konaní potvrdiť.

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v dôsledku podaného odvolania prejednal vec v odvolacom konaní, a to zákonným posúdením podľa § 156 ods. 3 v spojitosti s § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia ústneho pojednávania a po prejednaní veci odvolacím senátom a preskúmaní rozsudku prvostupňového súdu, potvrdil tento rozsudok podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia prvostupňového súdu, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov prvostupňového rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil aj s odôvodnením rozsudku prvostupňového súdu, preto vychádzajúc z citovaného ust. § 219 ods. 2 O.s.p. sa obmedzuje len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozsudku a dodáva len, že okresný súd odôvodnil svoje rozhodnutie zrozumiteľne a výstižne, aplikoval správne ustanovenia Občianskeho zákonníka, použil ich správny výklad v spojitosti so zisteným skutkovým stavom veci (§ 42a ods. 1,2,3 OZ). Okresný súd teda riadne odôvodnil svoje rozhodnutie v súvislosti so všetkými predpokladmi, ktoré sú potrebné pre úspešné odporovanie právneho úkonu dlžníka a ktoré rozoberá aj odvolateľ vo svojom odvolaní, či už ide o otázku vymáhateľnej pohľadávky, úmyslu dlžníka ukrátiť veriteľa alebo k vedomosti odporkyne o úmysle dlžníka. Odvolací súd zhodne so súdom prvostupňovým považuje za podstatnú skutočnosť, že v čase právoplatného zrušenia bezpodielového spoluvlastníctva manželov - účastníkov konania, ku ktorému došlo rozsudkom Okresného súdu v Žiline zo dňa 27.5.2010 č.k. 13C/71/2010-17 a nadobudol právoplatnosť 23.6.2010, neexistovala ešte vymáhateľná pohľadávka navrhovateľa ako veriteľa a vychádzajúc z tejto primárnej otázky, potom okresný súd dostatočne odôvodnil aj absenciu úmyslu dlžníka ukrátiť veriteľa, z čoho potom logicky vyplýva aj nevedomosť odporkyne o úmysle dlžníka ukrátiť veriteľa.

V odvolacom konaní odvolateľ úspešný nebol, odporkyňa však trovy v odvolacom konaní nevznikli, resp. si náhradu trov odvolacieho konania kvalifikovaným spôsobom neuplatnil, a preto odvolací súd odporkyňa náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, ktoré by jej inak náležali podľa § 142 ods. 1 v spojitosti s § 224 ods. 1 O.s.p.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.